

Així seria un dia en la reforma horària

¿Com seria la vida d'una família catalana si s'apliqués el canvi d'hàbits que impulsa el Govern?

Instituts amb dinar incorporat, extraescolars a una hora decent, sopar a les 20 hores i al llit a les 23

Carlos Márquez Daniel

Divendres, 31 de març del 2017

Any 2025. La reforma horària ja ha calat en la societat catalana. No va ser fàcil, perquè es va haver de posar d'acord tots els actors socials, educatius, econòmics, polítics, comercials, sanitaris, mediàtics i culturals del país. Però aquí la tenim, amb els seus pros i els seus contres.

Coneixeu la família imaginària Esteller García. Pare, mare i dos fills de 10 i 15 anys. Viuen a Barcelona. Pau Esteller és administratiu en una companyia d'assegurances. Maria García és funcionària. Els fills van a l'escola pública. Aquest és el seu dia a dia fictici segons els dissenys del canvi d'hàbits que defensa aquest nou ordre de les coses.

Avui és dimarts. El despertador sona a les 7.15 del matí. Les carreres pròpies de qualsevol llar. Mentre la mare controla la roba dels fills, el pare està preparant l'esmorzar. Els nens comencen les classes a les 8.30. Els sol acompanyar en Pau perquè li va bé per després agafar el metro que el porta a l'oficina. A les 8.15 surten de casa, pentinats i fantàstics per afrontar la jornada. Queden molt lluny els temps en què el despertador sonava a les vuit per entrar a les nou. La Maria està asseguda davant de l'ordinador a les 8.30 hores. Abans, amb els companys de planta, parava a les 11 per regalar-se un segon esmorzar. Trigaven mitja hora llarga per tornar al seu lloc. Tenia certa lògica, ja que al sortir a les tres de la tarda sense dinar, havien de menjar alguna cosa per no defallir a mig matí. Ara, com a màxim, es pren un entrepà petit i un cafè sense aixecar-se de la taula; en cinc minuts.

TELETREBALL I JORNADA INTENSIVA

En Pau ha arribat a l'oficina a la mateixa hora perquè a les 8.15 els fills ja eren al col·le. És una empresa amb l'horari partit per dinar. Treballen de 8.30 a 13.30 hores, i de 14.30 a 17.30 hores, però han pactat un parell de dies de jornada compactada i cada vegada són més els que aposten pel teletreball. Li toca fitxar, així que més li val ser puntual si no es vol veure obligat a allargar la jornada laboral. En el passat s'havia arribat a agafar fins a dues hores i mitja al migdia. Fins i tot aprofitava per anar una hora al gimnàs els dimarts i els dijous. Entre unes coses i altres, molts dies sortia del despatx a les vuit del vespre.

La Maria solia dinar a l'arribar a casa, cap a les 15.30 hores. Hi arribava morta de gana. Des que s'aplica la reforma horària, l'Administració pública on treballa ha habilitat una sala amb taules, microones, nevera i estris culinàries perquè el personal pugui dinar de tàper cap allà la una. No va ser fàcil aconseguir els fons per pagar el menjador. En poc més de 30 minuts (els que abans trigaven a prendre's l'etern cafè de les 11) estan un altre cop treballant. A les tres de la tarda se li ha obert un món nou: ja no perd dues hores entre anar a casa i preparar-se alguna cosa. Ara aprofita per sortir a comprar, prendre un cafè amb amics o fer esport.

INSTITUT AMB MENJADOR

Mentre la jornada laboral del pare i la mare avança, els fills passen el dia a l'escola. El gran, l'Arnau, dina a l'institut a la una del migdia. Abans li passava el mateix que a la seva mare, que sortia a les tres de la tarda amb l'estómac buit i arrasava el rebost a l'arribar a casa. Al desplegar-se la reforma horària, el centre va escurçar els patis per fer lloc al dinar. Va ser necessari construir un menjador que es va menjar un tros de pati. La inversió va ser considerable..., tampoc va ser fàcil esgarrapar el diner públic perquè les escoles s'adaptessin als nous hàbits.

La campanya informativa va ser molt intensa. Moltes famílies no van estar d'acord que l'educació fos una mica més cara al sumar-hi el dinar dels estudiants. Primer es va apostar pel tàper de casa, però molts centres van acabar contractant un càtering. En Guillem, el petit, a penes ha modificat la seva rutina, més enllà d'entrar i sortir

mitja hora abans. Abandona l'escola a les 16.30 hores i mitja hora després comença l'extraescolar de futbol, que acaba a les 17.30 hores. Entre que es dutxa i tot, el Pau té temps d'anar a recollir-lo. Arriben a casa cap a les 18.15 hores. Uns anys enrere, l'entrenament hauria començat a les sis de la tarda. Amb sort. El pare sempre explica la història d'un nebot seu que deu anys enrere començava l'entrenament a les vuit i arribava a casa a les deu de la nit. Fet pols.

BOTIGUERS IMPLICATS

L'Arnau té classe de guitarra un parell de dies a la setmana i avui li toca. Comença a les 17.30 i a les 19.00 hores ja és a casa. La lliçó dura una hora, però sol quedar-se una estona amb els amics xerrant al carrer. Mentre el pare dona un cop de mà als fills amb els deures i comença a preparar el sopar, la Maria va al súper. Al sortir de la feina s'ha comprat una camisa en un comerç del barri. Això abans era impensable: els botiguers, sobretot als petits municipis, tancaven dues i fins i tot tres hores al migdia perquè no hi havia demanda a aquelles hores. D'aquesta manera poden tancar abans i tenir una mica de vida pròpia.

A les vuit ja són tots a taula preparats per sopar. S'expliquen el dia, riuen dels problemes que té amb les equacions de segon grau en Guillem, repassen els cromos que li falten a l'Arnau de la col·lecció de futbol. A les 20.45 hores la taula està recollida. Si fos divendres potser anirien al cine o al teatre perquè les pel·lis i les actuacions comencen a les 21 hores. Però és dimarts i a la tele fan el seu programa favorit. Les notícies ja s'han acabat i l'home del temps diu que demà, paraigua. Que lluny que queden els temps en què el 'prime time' començava a les 22 hores i s'allargava fins a la matinada. A les deu es miren l'Arnau, que es dona per al·ludit, els fa un petó a tots i se'n va a dormir. A les 23 hores, amb el programa ja acabat, tots al llit. Una mica de lectura i a dormir. Bona nit i fins demà.